RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 59.687 van 14 mei 1996
in de zaak A. 66.989/X-6023.

In zake : het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van DIEPENBEEK

tegen :

de gouverneur van de provincie LIMBURG.

tussenkomende partij :

Theo GEERTS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten H. GEYSKENS, A. VANDEURZEN, C. COOMANS, A. VAN der GRAESEN, M. BOES en W. MERTENS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 27 december 1995 namens het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Diepenbeek werd ingediend door zijn raadsman G. COENEN, advocaat te Diepenbeek, om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

> "het besluit, uitgevaardigd door de Gouverneur van de Provincie Limburg, (...) houdende vernietiging van a. het besluit van 31.08.95 van de O.C.M.W.-raad van de gemeente Diepenbeek, houdende terugvordering van ten onrechte betaalde reiskosten vanaf 1990 tot en met 1994 aan de Heer GEERTS T., gewezen O.C.M.W.-voorzitter, van een bedrag van 86.632 frank, volgens gedetailleerde controle in bijlage en volgens de desbetreffende bijgevoegde goedgekeurde vorderingsstaat nr. 411. b. het besluit van 20.09.95 van de O.C.M.W.-raad van de gemeente Diepenbeek, houdende bijkomende terugvordering van ten onrechte betaalde verplaatsingskosten voor 1990 aan de Heer GEERTS, gewezen O.C.M.W.-voorzitter, van een bedrag van 18.827 frank volgens detail in bijlage en volgens de desbetreffende bijgevoegde goedgekeurde vorderingsstaat nummer 477";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. LUST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 maart 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 april 1996; op welke datum de zaak tot de terechtzitting van 30 april 1996 wordt uitgesteld;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. COENEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Bestuurssecretaris V. LEEMANS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat M. BOES, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. LUST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat met een verzoekschrift van 25 januari 1996 Theo GEERTS heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. In uitvoering van de beslissingen van 22 maart 1990, 24 januari 1991, 27 februari 1992, 18 februari 1993, 18 januari 1994 en 19 januari 1995 van de raad voor maatschappelijk welzijn van het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Diepenbeek wordt voor de jaren 1990 tot en met 1995 aan Theo GEERTS, voorzitter, een vergoeding toegekend wegens de kosten voor dienstreizen in het belang van het bestuur.

1.2. Met een brief van 13 april 1995 wordt door een raadslid en de schepen die de burgemeester vertegenwoordigt, aan de provinciegouverneur gemeld dat Theo GEERTS, sinds 2 april 1995 gewezen voorzitter, zich liet vergoeden voor verplaatsingen binnen de eigen gemeente; tevens wordt gevraagd de ten onrechte uitgekeerde bedragen terug te vorderen.

1.3. Na een onderzoek laat de gouverneur op 20 juli 1995 aan het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn weten dat verplaatsingen op het grondgebied van de gemeente niet in aanmerking kunnen genomen worden voor de toekenning van een verplaatsingsvergoeding, "dat het tot de autonomie van uw bestuur behoort om de ten onrechte betaalde reiskosten, voor de verplaatsingen binnen de gemeente, terug te vorderen" en dat in de toekomst "strikt" rekening dient gehouden met de vigerende wetgeving.

1.4. Na kennis genomen te hebben van de brief van de gouverneur, beslist de O.C.M.W.-raad op 31 augustus 1995 lastens Theo GEERTS over te gaan tot terugvordering van een bedrag van 86.632 frank. Op 20 september 1995 beslist de raad over te gaan tot een bijkomende terugvordering van een bedrag van 18.827 frank.

1.5. De besluiten van 31 augustus 1995 en 20 september 1995 worden door de gouverneur op 3 november 1995 vernietigd. Overwogen wordt inzonderheid dat de berekening voor de terugvordering inhoudelijk foutief is en dat er, gelet op het feit dat de betreffende rekeningen definitief zijn vastgesteld, voor het bestuur geen wettelijk kader meer is om langs administratieve weg een ongeoorloofde betaling te betwisten of terug te vorderen. Deze vernietigingsbeslissing wordt nog dezelfde dag aangetekend aan het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn toegestuurd.

1.6. Op 24 november 1995 beslist de raad voor maatschappelijk welzijn tegen de vernietigingsbeslissing beroep aan te tekenen bij de Raad van State; op 27 december 1995 beslist hij de vernietiging én de schorsing te vragen. Bij afzonderlijke verzoekschriften, op 29 december 1995 ter griffie van de Raad van State ontvangen, wordt een vordering tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing ingediend.

2. <u>Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing</u>.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de

aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar berokkent als volgt omschrijft :

> "Aangezien de wetsovertreding in casu zo flagrant is dat deze onduidelijke en vooral onwettelijke toestand als precedent geen jaren meer kan blijven aanslepen.
>
> Dat de raadsleden van het O.C.M.W., zij het bij verdeelde stemming, van oordeel waren dat zij de burgerzin en de moed dienden te hebben de wet te volgen en onwettelijke beslissingen recht te zetten, dit overeenkomstig de richtlijnen van de provinciegouverneur.
>
> Dat dezelfde raadsleden van het O.C.M.W. door de beslissing van hun administratief toezicht houdende overheid totaal verbouwereerd en aangeslagen zijn door de totaal onbegrijpelijke vernietigingsbeslissing van de provinciegouverneur.
>
> Dat er dan ook, bij het psychologisch begrijpelijke, bij velen van de O.C.M.W.-raadsleden stemmen opgaan die stellen dat als er geen tijdige rechtzetting komt en dat als de vork toch zo in de steel zit en dit alles dan toch wettelijk is wanneer puntje bij paaltje komt, dat in dat geval alle O.C.M.W.-raadsleden maar een vervoersuitkering moeten bekomen.
>
> Dat zelfde raadsleden vaststellen dat zij met veel eigen inzet aanhoudend worstelen om de steeds oplopende tekorten met kleine besparingen binnen de perken te houden, terwijl anderzijds het door de administratief toeziende overheid toegestaan wordt dat aanzienlijke onwettelijke vergoedingen dan toch als wettelijk in orde kunnen uitgekeerd worden.
>
> Dat de wetsgetrouwheid, burgerzin en vooral motivatie van alle raadsleden reeds een zware knauw hebben gekregen en volledig verzwonden is. Dat het voor de verdere goede werking van het O.C.M.W., zonder de motivatie en inzet van zijn raadsleden bij uitblijven van spoedige rechtzetting, een onrecht-

streekse schade teweegbrengt die vele malen groter is dan de geldsom in kwestie.

Dat in ondergeschikste orde, rekening houdende met de tekorten vanwege het O.C.M.W. in de reeds zo erg getroffen Limburgse regio, het totaal onverantwoord is om inning van de zo nodige gelden verder uit te stellen tot in een onbepaald verre toekomst";

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat de verzoekende partij de draagwijdte van het bestreden besluit miskent als zij er een principes-waarde aan toekent, dat het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zelf alle middelen en mogelijkheden heeft "om de vroegere gebrekkige controle van de door de Voorzitter ingediende kilometerstaten niet tot een precedent te laten uitgroeien", dat de psychologisch nefaste invloed op de raadsleden geen nadeel is dat de verzoekende partij zelf lijdt en niet moeilijk te herstellen, dat een eventuele vernietiging ruimschoots morele genoegdoening zou verschaffen, dat ten andere het nadeel niet in causaal verband staat tot de inhoud van het bestreden besluit dat immers niet de draagwijdte heeft die de verzoekende partij eraan toekent, dat uit het bestreden besluit de onmogelijkheid volgt om tot de invordering van in totaal 105.459 frank over te gaan, dat dit financiële nadeel uiteraard niet moeilijk te herstellen is en, "in relatie gesteld tot de totale middelen van een O.C.M.W." het evenmin ernstig is;

2.1.3. Overwegende dat door het bestreden besluit het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn belet wordt om 105.459 frank in vroegere jaren aan Theo GEERTS betaald, van hem terug te vorderen; dat het als zodanig de prerogatieven van de O.C.M.W.-raadsleden niet schaadt; dat tussen het besluit van de gouverneur en hun voornemen om eventueel een reiskostenvergoeding voor alle O.C.M.W.-raadsleden te vragen of hun demotivatie en

de mogelijke weerslag hiervan voor het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, geen voldoende nauw en redelijk verband bestaat; dat, waar zij verwijst naar het nadeel dat ontstaat doordat het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn de 105.459 frank lange tijd zal moeten ontberen, de verzoekende partij niet verder komt dan een referentie naar "tekorten van het O.C.M.W."; dat aldus niet kan onderzocht worden of dit financieel nadeel "ernstig" is en tevens "moeilijk te herstellen"; dat deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet voldaan is aan de tweede, cumulatieve voorwaarde, vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Theo GEERTS in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien mei 1900 zesennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **M. VRINTS.**